

Forudsat at dette er Tilfældet, ere vi nogenlunde enige. Blot betoner han maaske Forskellen mellem By og Land, noget stærkere, end jeg vilde gøre det.

Derpaa siger Finansministeren til os, at vi kunne jo sagtens opstille disse smukke Skalaer paa Papiret, og med Ringeagt gentager han de samme Ord, som han har brugt et Par Gange tidligere: „Paa Papiret.“ Jeg skal dertil sige, at det er den højtærede Finansminister, der gør dette til Papir og intet andet. Sagen er, at ethvert Mindretalsforslag i dette Ting, der ikke kan faa Tilslutning fra Flertallet, er og bliver Papir i den Forstand, at der ikke bliver Lov ud af det. Betingelsen for at gøre den Skala og den Skatteordning, som vi have foreslaaet, til mere end Papir, til en Virkelighed, der bestemmer den danske Skattepolitik i den kommende Tid, er, at den højtærede Finansminister og hans Meningsfæller her i Tinget give deres Tilslutning dertil. Hvis de Herrer fulgte det Program, som de endnu i Efteraaret 1909 formede sig, vilde de tage en Skatte-skala, der laa meget nærmere ved den, vi foreslaa end ved den, de Herrer selv foreslaa, i alt Fald naar den skal sættes i Forbindelse med den Art indirekte Skatter, som den højtærede Finansminister nu foreslaaer.

Den højtærede Finansminister siger imidlertid, at vi maa tænke paa det andet Ting. Det var kun kort Tid, vi havde til at handle i, Indtægterne maatte skaffes til Veje med det samme. Naar det haster saa stærkt, forstaar jeg vedblivende ikke, hvorfor den højtærede Finansminister ikke gjorde sin Finansplan færdig allerede i Fjor, hvad han ligesaa godt kunde have gjort som i Aar, for meget bedre forberedt er den ikke i Aar, end den kunde have været i Fjor. Den højtærede Finansminister sagde, at vi kunde ikke tage en Kamp med Landstinget paa dette Spørgsmaal, thi dertil hørte nogle Aar, da Landstinget skulde opløses, og der vilde komme en langvarig Strid. Jeg ser ikke, hvorfor dette skulde tage nogle Aar. Hvis man vilde tage en saadan Kamp op, og man mødte en Modstand, som jeg ingenlunde føler mig overbevist om, at man til syvende og sidst vil møde, hvis Landstinget vidste, at det stod overfor et meget stort Flertal i Folketinget, og hvis man vilde gaa til en Opløsning, ser jeg ikke rettere, end at det vilde være et fortrinligt Valgrundlag. Den højtærede Finansminister sagde, at det vilde være et slet Valgrundlag. Men dette at sige, at de Byrder, der nu kræves, skulle for en overvejende

Del, for den direkte Beskatnings Vedkommende, fuldstændig lægges paa den øverste Del af den danske Befolkning, det vilde ogsaa ved et Landstingsvalg være et fortrinligt Grundlag. Det vilde samle alle den almindelige Valgrets Vælgere ved dette Valg, og sammen med de 12 kongevalgte, der bestemmes af Ministeriet, hvis der er Tale om et Opløsningsvalg, vilde der derigennem kunne skabes et Flertal.

Den højtærede Finansminister sagde dernæst, at i andre Lande, ogsaa i England, gik man lignende Veje, som her er foreslaaet, og fordelte Skatterne paa Forbrugsskatter og direkte Skatter, selv Lloyd George havde gjort det. Jeg vil hertil bemærke, at den Fordeling, som Lloyd George havde, var 50 pCt. direkte Skatter og 50 pCt. indirekte, medens der hos den højtærede Finansminister er et Par og tyve Procent direkte Skatter og nogle og halvfjerds paa de andre Punkter. Selv om han her tager Jernbanetaksterne fra, bliver der dog 30 pCt. tilbage af den Gruppe Skatter. Nej, den højtærede Minister har ikke sit Forbillede i den Henseende i Lloyd George, men i den tyske Regering, som samarbejdede med den sortblaa Blok om at gennemføre den sidste tyske Skattereform. Den højtærede Finansminister gjorde den Bemærkning, at de direkte Skatter vilde stige ved Gennemførelsen af disse Lovforslag til en lidt højere Procent, end de vilde være efter Regnskabet for 1910—11. Jeg tror, at den Stigning vil forsvinde, naar man faar de virkelige Tal at regne med og den noget højere Toldindtægt, som ogsaa Finansministeren nu mener er sandsynlig. Men i alt Fald vil dette kun blive en ganske lille Forskydning.

Den højtærede Finansminister vendte sig derpaa med stor Styrke mod den af vor Ordfører forfægtede Opfattelse, at der her kunde være en midlertidig Beskatning. Han sagde, at saa vilde man ingen Tillid have til os i Udlandet. Hver Gang det kniber lidt for den højtærede Finansminister, dukker Udlandet op paa en eller anden Maade. Det gjorde det, da det kneb med Militær-væsenet, og det gør det ogsaa nu, da det kniber med Pengene. Vi vilde ingen Tillid nyde i Udlandet, thi der var ingen Tryghed i vore Forhold, hvis vi havde en Del af vort Skattevæsen baseret paa en saadan, hvert Aar bestemt Skat. Nej vi skulde have en rundelig Sum en Gang for alle eller i alt Fald for en rum Tid. Jeg tror, det vilde være faa Steder i Udlandet, hvor man vilde se paa Sagen udfra den Betragtning, thi hvad gør man i Udlandet? Der bærer man